

سیر مقاله

فرهنگ محرک پر توانی است که ملت‌ها در رسیدن به آن و توسعه‌ی همه جانبه‌اش، در طول تاریخ کوشیده‌اند. حتی مناسبات غیر فرهنگی ملت‌ها نیز همواره بر بنیانی از فرهنگ استوار بوده است. روابط فرهنگی دو کشور ایران و فرانسه، از نخستین مرادفات سده‌ی شانزدهم میلادی در دوره‌ی صفویه آغاز می‌شود؛ به طوری که بازتاب این روابط در سفرنامه‌های عدیده از سیاحان فرانسوی و ایرانی تا دوره‌ی قاجار به چشم می‌خورد.

انتشار جراید ایرانی در خارج از کشور نیز مبین نگاهی توسعه‌محور در حوزه‌ی فرهنگ بومی و اشتراکات آن با فرهنگ‌های دیگر است که از قرن نوزدهم در کشورهای مختلف آغاز شده و تا کنون ادامه دارد. قفقاز، مسکو، قاهره، استانبول، لندن، برلین و بسیاری از شهرهای دیگر دنیا، در برهه‌هایی از تاریخ تجربه‌ی انتشار جراید فارسی زبان یا دو زبانه در حوزه‌ی ایران‌شناسی را به خود دیده‌اند. در زمانی نزدیک به یک قرن، ایران‌شناسان و مستشرقان بسیاری در شناسایی وجوه مختلف فرهنگ ایران کوشیده‌اند. نتیجه‌ی آن تعداد قابل توجهی کتاب و مقاله و نشریه است که به زبان‌های مختلف انتشار یافته است. اکنون نوبت انتشار فصلنامه‌ی «ایوان» در پاریس است تا آینه‌دار این فرهنگ باشد.

«ایوان» فصلنامه‌ای در حوزه‌ی فرهنگی مشترک ایران و فرانسه است که به دو زبان فارسی و فرانسه در پاریس منتشر می‌شود و به زمینه‌هایی چون ادبیات، هنر، تاریخ و فلسفه می‌پردازد. در شماره‌ی نخست، به طور مشخص به موضوعاتی چون هنر اسلامی، تاریخ، مطالعات شهری، نمایش و ادبیات کلاسیک پرداخته شده است.

از تمام پژوهشگران ایرانی و فرانسوی که در انتشار نخستین شماره‌ی این فصلنامه دست یاری به ما رساندند، صمیمانه سپاس گزاریم.

شهر روز مهاجر، نوامبر ۲۰۱۷

Edito

Par Shahrouz Mohajer

La culture est un puissant stimulant, recherché puis développé de toutes les manières, par tous les peuples au fil de l'histoire. Il s'est avéré, de même, que les liens non culturels des peuples entre eux reposaient encore sur une assise d'essence culturelle. Les relations culturelles des deux pays que sont la France et l'Iran ont pris corps durant le 16e siècle de l'ère chrétienne durant l'époque safavide. A tel point que le reflet de ces relations apparaît dans les nombreux récits de voyage des explorateurs français et iraniens jusqu'à l'époque ghadjar.

La publication de journaux iraniens à l'étranger témoigne également d'un regard ouvert sur le monde, dans l'aire culturelle du pays et avec des communautés de vue en direction des autres cultures. Ce phénomène s'est engagé dès le 19e siècle dans différentes contrées et se poursuit encore de nos jours. Le Caucase, Moscou, Le Caire, Istanbul, Londres, Berlin et bien d'autres villes de par le monde ont fait l'expérience, durant différentes étapes de l'histoire, de la publication de périodiques en langue persane ou sous forme bilingue dans le domaine de l'iranologie. Durant près d'un siècle, de nombreux orientalistes et iranologues se sont impliqués dans la connaissance des différents aspects de la culture iranienne. Le résultat d'un tel mouvement apparaît à travers la multiplicité de livres, articles et autres ouvrages publiés dans différentes langues.

Aujourd'hui c'est à Paris, avec la publication de notre périodique baptisé « Iwan », que nous prenons la relève d'une telle tradition.

Iwan est un périodique publié en persan et en français, consacré aux cultures communes de l'Iran et de la France. Il y est traité de sujets en relation avec la littérature, les arts, l'histoire ou la philosophie. Dans ce premier numéro seront abordés des thèmes tels que l'art islamique, les arts figuratifs, les expérimentations urbaines, l'art de la scène et les littératures classiques.

Nous remercions l'ensemble des chercheurs iraniens et français qui ont contribué à l'élaboration du premier numéro de ce périodique.